

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **Ing. R. V.**, zastoupeného JUDr. Leopoldem Petříčem, advokátem, se sídlem Hlavní náměstí 1a, Krnov, proti žalovanému: **Rozhodčí orgán Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky**, se sídlem Orlická 4, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 24. 6. 2009, č. j. 6003/09/Be, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2012, č. j. 5 Ca 166/2009 - 28, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2012, č. j. 5 Ca 166/2009 - 28, **se zamítá.**

Odůvodnění:

[1] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 5 Ca 166/2009 - 28, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2009, č. j. 6003/09/Be, jímž žalovaný potvrdil platební výměr na pokračující penále za období od 29. 1. 2005 do 31. 10. 2008 ve výši 267 480 Kč.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. Tento návrh stěžovatel blížeji neodůvodnil.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil podáním ze dne 11. 1. 2013, podle něhož nemá námítky proti přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry

konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[6] Ve smyslu právě uvedeného tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel (zde žalobce). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 – 74, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Uvedené požadavky stěžovatel v posuzovaném případě nesplnil. V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze uvedl, že žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, aniž by tento návrh jakkoli odůvodnil. Z tohoto důvodu není naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek stanovených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. v podobě tvrzení a prokázání vzniku nepoměrně větší újmy pro stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zdejší soud se proto již druhou podmínkou nezabýval.

[7] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě stěžovatele nejsou podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny.

[8] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2013

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu